

[Paul Dam.]

haft en hel del indflydelse, og det er da givet, at den gav stødet til, at vi fik den musikradio, som jeg mener er en fornuftig ting at have ved siden af de mere seriøse tilbud.

Men den havde da også en indflydelse på en anden måde. Den demonstrerede for en hel masse af os, hvor skrækkeligt det er, når der er reklame blandet ind i et program, og den styrkede altså derved den modstand mod reklame, som jeg håber vil vokse sig stadig stærkere, således at vi aldrig nogen sinde får dette i dansk radio eller fjernsyn — naturligvis bortset fra når vi ser pokalkampe fra England. Der er jo dette ganske ejendommelige, at vi åbenbart har fået en meget betydelig eksport af Yankie Bar, Guldbarre og Gajol til England, da man reklamerer for dette på banderne derovre. Der får vi altså reklamen, og det var rart, hvis man kunne få det dér afskaffet.

Så lagde jeg endvidere mærke til, at hr. Melchior gerne ville have haft en europæisk kanal; jeg ved ikke, hvad den skulle være godt for. I store dele af landet kan man jo tage tysk fjernsyn i forvejen, og Bavaria shows kan vi andre såmænd godt undvære.

Hr. K. Helveg Petersens forslag er utvivlsomt udsprunget af en søgte bekymring for nogle af de forandringer, som vi lavede i radioordningen sidste år. Det var nok ikke særlig godt gennemtænkt, at vi gjorde det samlede radiatoråd til programudvalg, selv om vi ganske vist ikke på det tidspunkt var i stand til at forudse den sammensætning, som radiatorådet har fået. Vi tror jo almindeligvis godt om vore medmennesker og godt om fremtiden, og vi kunne altså ikke i vores vildeste fantasi forestille os, at det gik, som det gik. Vi har mistet værdifuld arbejdskraft i de tilforordnede, og det skal ikke glemmes.

Men når hr. K. Helveg Petersen siger, at der er en beklagelig politisk indflydelse med fare for en politisering af hele arbejdet i radiatorådet, så vil jeg gerne sige, at dette ikke nødvendigvis ligger i ordningen. Det ligger ikke i, at der vælges politikere, eller at an-

dre repræsentanter for lyttere og seere udpeges af folketinget; det er ikke det, at de er politikere, men det er måske i nogle tilfælde måden, de er politikere på, som er det risikable, og det kunne man måske benytte til en opfordring til de forskellige mere eller mindre politisk udpegede medlemmer af radiatorådet til at tænke over, hvad de egentlig sidder der for. Jeg opfatter i hvert fald min egen plads i radiatorådet således, at det er min opgave først og fremmest at sørge for, at Danmarks radio fungerer godt. Man sidder der som repræsentant for Danmarks radio, som én, der skal være med til at lede dette foretagende, jeg føler mig ikke som gidsel eller som særlig politisk repræsentant i den sammenhæng, og hvis andre ville forstå, at det drejede sig om det samme, ville det være udmærket. Men forskellige ærede medlemmer, der er til stede, kan jo sende denne hilsen videre til deres venner og bekendte.

Endelig vil jeg gerne sige om amtsprogramrådene, at jeg i og for sig ikke tror, vi skal afskaffe den paragraf om dem, men så vidt jeg husker, er paragraffen udformet sådan, at vi kan give os lidt god tid med at gennemføre det, at vi kan bruge lidt tid på at tænke efter, hvordan de skal udpeges, og hvordan de skal fungere. Foreløbig synes man ikke at vide sine levende råd i amterne på dette område. Vi skal også her have indarbejdet en ny radioordning, som kan være lidt besværlig. Jeg vil opfordre ministeren til at give sig god tid på dette område. Jeg tror, amtsprogramrådene kan blive gode med tiden, men det haster slet ikke.

Disse forslag er velmente, men der bliver nok ikke noget ud af dem, og hvis radiatorådet laver sit arbejde fornuftigt, er der heller ingen brug for dem.

Chr. Christensen (Kr.F):

Danmarks radio er en institution, mit parti har fulgt med megen interesse og megen årvågenhed. I de konservatives forslag ligger der fra forslagsstillerne en erkendelse af, at Danmarks radio ikke har levet op til